

Decentraliseren was een goede keuze!

De decentralisatie heeft ons in staat gesteld om hulp dichtbij jeugdigen, gezinnen en scholen te organiseren. En te leren van casuïstiek. Dit zijn belangrijke opbrengsten:

- We herkennen hulpvragen steeds eerder en reageren sneller.
- We pakken vragen altijd samen met een jongere, een school of een gezin op.
- We kijken met gezinnen naar onderliggende factoren.
- We willen het recht op onderwijs en een veilig thuis voor ieder kind kunnen garanderen.

Utrecht gaat naar 0 vrijstellingen en alle kinderen 'wel thuis'.

Dit zijn onze vragen aan het rijk om de uitvoering in onze regio verder te helpen:

1. Maak een vakmanschapsagenda

- ✓ Professionals in onderwijs en zorg zijn dé sleutel om jeugdigen te ondersteunen bij hun ontwikkeling. Interactie tussen jeugdigen en de mensen om hen heen is hierin de kern.
- ✓ Passend onderwijs en zorg op maat bieden, vraagt fundamentele aandacht voor vakmanschap. Professionals in onderwijs en zorg moeten met andere ogen leren kijken, anders luisteren, andere vragen leren stellen en een jeugdige in de opgroeicontext kunnen bezien.
- ✓ Voor deze ontwikkeling is ruimte nodig en alle faciliteiten in tijd, geld en ondersteuning.
Zorg dat vakmanschap weer op nummer 1 staat in het onderwijs- en jeugdbeleid.

2. Maak echt werk van ontschotting

- ✓ Onze maatschappelijke opdracht is veel groter dan alleen onderwijs of alleen zorg. Sectoraal beleid en sectoraal toezicht en een veelheid aan gedetailleerde regelgeving belemmeren ons in die opgave.
 - Er is op grond van de Jeugdwet wel ruimte om met een jongere aan de slag te gaan, maar niet om tegelijkertijd ook ouders te ondersteunen. De scheiding tussen jeugd-GGZ en volwassenen GGZ belemmert een systemische aanpak.
 - Geldstromen zijn enorm versnipperd. De mogelijkheden zijn beperkt om onderwijsgeld in te zetten voor jeugdigen met een vrijstelling en een grote zorgvraag. Terwijl we ook voor hen onderwijsdeelname mogelijk willen maken.
 - We krijgen herstelopdrachten van de onderwijsinspectie als het ons lukt om een thuiszitter via een particuliere voorziening naar school te krijgen.
 - Voor scholen verbonden aan residentiële instellingen is de verantwoordingslast enorm en de bekostiging in verhouding tot de zware opgave laag. Terwijl dit voor jeugdigen met zeer complexe problematiek vaak een 'last resort' is. Voor deze scholen is een integrale benadering van onderwijs en zorg urgent!
 - De Jeugdwet is een 'open wet'. Door strenge afbakening van andere wetten zoals de Zvw of de Wlz ontstaat er extra druk op de Jeugdwet. Met schaarste als gevolg, waardoor eerder zien en sneller handelen moeilijker te realiseren is.

Zorg dat juridische belemmeringen voor de gecombineerde inzet van onderwijs en zorg worden weggenomen. Regio's willen kunnen werken volgens het principe van 'pas toe of leg uit'. Meer regelruimte is nodig en meer mogelijkheden om budgetten te stapelen. Alleen dan kunnen we onderwijs en zorg in de regio echt in samenhang organiseren.

3. Ontzorg de meest kwetsbare jeugdigen en gezinnen

- ✓ Voor de meest kwetsbare jeugdigen is de decentralisatie van de jeugdhulp in combinatie met decentraal beleid voor passend onderwijs risicovol. Of je de best passende zorg krijgt is in dit stelsel afhankelijk van je woonplaats en de keuze van lokale overheden en samenwerkingsverbanden.
- ✓ Een leerling als 'Bart' is afhankelijk van de uitkomst van administratieve processen van veel gemeenten en samenwerkingsverbanden. Willen we dit echt voor jeugdigen die al veel te veel onzekerheden hebben?

Zorg dat voor de meest kwetsbare groepen bovenregionale afspraken worden gemaakt om speciaal onderwijs en intensieve zorg zo eenvoudig mogelijk te combineren en faciliteer dit proces waar nodig.